
[2024-24-RE](#)

Causa 2024-24-RE

(Pujol Otero c/ Construccions Espai, SL)

Número de registre 185-2024. Recurs d'empara

Aute del 10 de maig del 2024

BOPA núm. 57, del 22 de maig del 2024

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 10 d'abril del 2024, per la representació processal del Sr. Albert Pujol Otero, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra els autes del 13 de novembre del 2023, del 6 de febrer del 2024 i del 7 de març del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li les resolucions objecte de recurs, que declari la retroacció de les actuacions per tal que la Sala Civil acordi la pràctica de les diligències per a millor proveir sol·licitades per aquesta part en el marc del seu recurs d'apel·lació;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 5 de març del 2018, la societat Construccions Espai, SL va formular una demanda contra el Sr. Albert Pujol Otero, en què sol·licitava substancialment que se'l condemnés al pagament de l'import corresponent a diversos treballs efectuats en el seu domicili.

1.2. El 19 d'abril del 2023, la Secció Civil 1 de la Batllia va dictar una sentència en què decidia donar lloc a la demanda i condemnava el Sr. Albert Pujol Otero al pagament de 28.219,39 €, més els interessos legals comptats a partir de la contesta a la demanda.

1.3. La representació processal del recurrent va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, en aquest escrit va sol·licitar diligències per a millor proveir.

1.4. El 13 de novembre del 2023, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, fonamentant-se en l'article 245 del Codi de procediment civil, va dictar un aute mitjançant el qual denegava aquestes diligències.

1.5. La representació processal del recurrent va presentar un recurs de reposició contra aquesta decisió, i, el 6 de febrer del 2024, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que desestimava aquest recurs.

1.6. La representació processal del recurrent va interposar un incident de nul·litat contra els autes del 13 de novembre del 2023 i del 6 de febrer del 2024, i, el 7 de març del 2024, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que acordava inadmetre a tràmit aquest incident, el qual considerava que s'havia de tramitar per la via de l'article 18 *ter* de la Llei transitòria de procediments judicials.

1.7. El 10 d'abril del 2024, la representació processal del Sr. Albert Pujol Otero va interposar un recurs d'empara contra els autes del 13 de novembre del 2023, del 6 de febrer del 2024 i del 7 de març del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent en empara fonamenta el seu recurs en què l'aute de la Sala Civil del 13 de novembre del 2023, que denegava la pràctica de les diligències per a millor proveir i l'aute de la mateixa Sala del 6 de febrer del 2024, que desestimava el recurs de reposició interposat contra aquell, així com l'aute del 7 de març del 2024 que inadmetia l'incident de nul·litat, vulneren els drets a la jurisdicció i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

- Argumenta que el Tribunal de Batlles en el fonament de dret cinquè de la sentència del 19 d'abril del 2023, no va donar lloc a les diligències per a millor proveir sol·licitades, quan ho hagués hagut de fer mitjançant un aute; considera que aquesta manera de procedir vulnera el seu dret fonamental a un procés degut, establert a l'article 10 de la Constitució.

- En el recurs d'apel·lació va sol·licitar de nou la pràctica de diligències per a millor proveir, tanmateix, la Sala Civil les va denegar. Contra aquesta decisió va interposar un recurs de reposició que va ser desestimat mitjançant l'aute del 6 de febrer del 2023.

- Per aquest motiu, va formular un incident de nul·litat que va ser inadmès, i actualment recorre en empara contra aquestes resolucions.

- Al·lega que l'empara es fonamenta en tres motius o greuges. En primer terme, considera que l'article 18 *ter* de la Llei transitòria de procediments judicials regula la nul·litat de les resolucions judicials no fermes i, per tant, contra l'aute que desestimava l'incident de nul·litat allò que procedia era un incident de nul·litat per la llera de l'article 18 *quater* d'aquesta mateixa Llei. En segon terme, assenyala que l'incident sí s'hauria presentat dins de termini, ja que s'havia d'interposar contra l'aute que desestimava el recurs de reposició. I, en darrer terme, sustenta que l'error de Tribunal de Batlle de no resoldre prèviament mitjançant un aute la desestimació de les diligències per a millor proveir ha vulnerat el dret fonamental a la jurisdicció per infracció de la norma processal aplicable.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li les resolucions objecte de recurs, que declari la retroacció de les actuacions per tal que la Sala Civil acordi la pràctica de les diligències per a millor proveir sol·licitades per aquesta part en el marc del seu recurs d'apel·lació.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Civil fonamenta la inadmissió de l'incident de nul·litat en els arguments següents:

- En primer lloc, sosté que l'article 245.4 de la Llei transitòria de procediments judicials estableix que contra l'acte que resol la pràctica de diligències per a millor proveir no es pot interposar cap recurs i que, malgrat això, el recurrent va tenir l'oportunitat d'interposar un recurs de reposició.

- En segon lloc, allò que es pretén impugnar és una resolució de tràmit, com és la denegació de la pràctica d'unes diligències per a millor proveir, de manera que, a diferència del que pretén el recurrent, és aplicable l'article 18 *ter* de la Llei transitòria de procediments judicials i no el 18 *quater*. Com que, segons l'article 18 *ter*, apartat 2, de la Llei esmentada, l'incident es pot inadmetre si es considera que no té cap fonament, en aquest cas és procedent la inadmissió de l'incident de nul·litat per quant l'incident es va presentar fora de termini; les proves sol·licitades per a millor proveir no s'encabeixen en els supòsits descrits a l'article 245.2 del Codi de procediment civil, i aquest fet no és un defecte esmenable; i, correspon al Tribunal decidir excepcionalment la pràctica de les diligències per a millor proveir sempre i quan consideri que les proves practicades no li permetin esclarir els fets essencials en què es fonamenta el procés i sempre que entengui que el resultat de les noves proves li permetrà adquirir la certesa sobre aquests fets, i aquest no és el cas.

- Per aquests motius, no admet a tràmit l'incident de nul·litat contra els actes del 13 de novembre del 2023 i del 6 de febrer del 2024.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància ni en un tribunal suprem; l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic ni absurd i no vulnerin cap dels drets protegits per l'article 10 de la Constitució.

3.2. Com a qüestió prèvia cal analitzar quin és l'objecte del recurs d'empara interposat i s'ha d'advertir que els recursos d'empara es formulen contra les sentències que desestimen, en fase de recurs, les demandes presentades en un procediment urgent i preferent, contra els autes que desestimen o inadmeten en fase de recurs els incidents de nul·litat o les resolucions judicials fermes dictades pel Tribunal Superior de Justícia (article 86 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional), a les quals hem afegit les resolucions judicials fermes dictades pel Tribunal de Corts, ja que aquestes també poden cloure la jurisdicció ordinària.

3.3. I respecte d'allò que s'hagi d'entendre per resolució ferma o no ferma als efectes dels articles 18 *ter* i *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials, modificacions en vigor des del 15 de novembre del 2018 (segons la disposició final 29a de la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil), s'ha de dir que aquest Tribunal Constitucional ja ha fixat doctrina al respecte.

Així, en l'aute del 14 de juliol del 2021 (causa 2021-50-RE) i en els punts 3.4 i 3.6 de l'aute del 18 d'octubre del 2019 (causa 2019-66-RE) el Tribunal va establir:

"De la lectura d'aquests preceptes es desprèn que contra l'aute que no admet a tràmit o que resol l'incident de nul·litat envers una resolució interlocutòria, és a dir, una resolució no definitiva, no es pot interposar cap recurs, sense perjudici que es pugui plantejar la qüestió en virtut dels recursos que escaiguin contra la sentència o la resolució definitiva (article 18 ter).

Pel contrari, si es tracta d'una sentència o d'una resolució definitiva, que hagi guanyat fermesa, es pot interposar incident de nul·litat fonamentat en la vulneració de drets fonamentals per infraccions i, dictades pel Tribunal de Corts o pel Tribunal Superior de Justícia contra les quals no s'hagi interposat un incident de nul·litat.

En el cas que ara ens ocupa, no hi ha dubte que la resolució que es va dictar va ser una interlocutòria o no definitiva, i que aquesta es va tramitar per la llera processal de l'article 18 ter de la Llei esmentada, de manera que la inadmissió d'aquest recurs d'empara és l'única conseqüència possible. En canvi, quan la resolució que es dicti pel Tribunal de Corts o pel Tribunal Superior de Justícia, encara que no sigui sentència, pugui merèixer la consideració de definitiva des del punt de vista del fons o processal, la conclusió, segons l'article 18 quater d'aquesta Llei i l'article 86 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional haurà de ser l'admissió si concorren els demés requisits formals per a la presentació del recurs".

En aquest sentit, contra aquelles resolucions judicials no definitives només es pot seguir la via de

l'article 18 *ter* de la Llei transitòria de procediments judicials. No hi ha dubte que la resolució que resol sobre les diligències per a millor proveir és una resolució interlocutòria o no definitiva, de manera que la via que intenta el recurrent, que es fonamenta en la procedència de l'article 18 *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials no és pertinent, sense perjudici, òbviament de poder reproduir la qüestió quan es recorri la resolució definitiva.

La improcedència d'admetre a tràmit el recurs d'empara quan l'incident de nul·litat es tramita adequadament per la llera de l'article 18 *ter* de la Llei transitòria de procediments judicials comporta la inadmissió a tràmit del recurs, sense haver d'entrar en l'anàlisi de les qüestions esgrimides com a motius o greuges d'aquest, a excepció del primer, en què es defensava la procedència de la via de l'article 18 *quater* de la Llei transitòria de procediments judicials, que cas de ser acollida -extrem que no ha succeït- sí hagués donat lloc a l'admissió a tràmit i a l'examen posterior del recurs d'empara.

3.4. Les consideracions anteriors suposen la carència manifesta de contingut constitucional del recurs (article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional) en relació amb les eventuais infraccions denunciades de l'article 10 de la Constitució, consistents en la vulneració dels drets a la jurisdicció i a la defensa, i, per tant, la inadmissió a tràmit del recurs d'empara interposat.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2024-24-RE interposat per la representació processal del Sr. Albert Pujol Otero contra els autes del 13 de novembre del 2023, del 6 de febrer del 2024 i del 7 de març del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 10 de maig del 2024.

Jean-Yves Caullet Joan Manel Abril Campoy

President Vicepresident

Dominique Rousseau Josep-D. Guàrdia Canela

Magistrat Magistrat